

תת"ע 14457/10/18 - שחר דרעי נגד מדינת ישראל

בית משפט השלום לתעבורה בחיפה

תת"ע 14457-10-18 מדינת ישראל נ' דרעי
תיק חיצוני: 10151947727

מספר בקשה: 2

בפני	כבוד השופטת רונה פרסון
מבקש	שחר דרעי
נגד	מדינת ישראל
משיבה	

החלטה

1. לפניי בקשה לביטול פסק דין שניתן בהיעדר המבקש ביום 13.11.18 (להלן: "פסק הדין").
2. במסגרת פסק הדין הורשע המבקש בעבירה של אי ציות לתמרור 422 בעת נהיגה ברכב מסחרי שמשקלו הכולל עולה על 4 טון, ונגזר עליו קנס בסך 600 ₪.
3. המבקש טען כי הגיש בקשה להישפט בזמן אך מעולם לא קיבל לידיו זימון לדיון. טען כי רק לאחר שביקש לחדש את רישיון הנהיגה שלו נודע לו כי נשפט בהיעדרו. טען כי מעולם לא חתם על אישור המסירה וכי מופיע בו שם של אדם שהוא אינו מכיר. לאור האמור ביקש לבטל את פסק הדין ולקבל יומו בבית המשפט.
4. ב"כ המשיבה התנגדה לבקשה וטענה כי ההודעה על קיום הדיון נשלחה למבקש בדואר רשום ואישור המסירה חזר בציון "בהיעדר הנמען נמסר למי שגר עימו בבית", ומי שחתום על אישור המסירה היא "שירז". טענה כי מבדיקה שערכה במסוף המשטרה עולה כי מדובר בביתו של המבקש, וזאת בשונה למה שטען בבקשתו כי מדובר באדם שאינו מכיר. טענה כי בבקשה לא מפורטות טענות הגנה כלשהן ולא התקיימו נסיבות העלולות לגרום למבקש עיוות דין.
5. לאחר ששקלתי טענות הצדדים החלטתי לדחות את הבקשה.
6. על פי סעיף 130(ח) לחסד"פ בית המשפט רשאי, על פי בקשת הנאשם, לבטל את פסק הדין בהתקיים אחד משני תנאים: סיבה מוצדקת לאי התייצבותו לדיון או גרימת עיוות דין כתוצאה מהותרת

פסק הדין על כנו (ראו בנדון: רע"פ 9142/01 איטליא נ' מ"י, פ"ד נז(6) 793; רע"פ 7709/13 סאסי נ' מ"י, ניתן בתאריך 28.11.13).

7. משלוח הזמנה באמצעות דואר רשום מקים "חזקת מסירה" כאשר על הנמען מוטל הנטל להוכיח כי לא קיבל את ההודעה מסיבות שאינן תלויות בו (ראו לעניין זה רע"פ 8626/14 סמארה נ' מ"י, 10.2.15 וכן רע"פ 106/15 קריב נ' מ"י, 20.1.15).

מאישור המסירה עולה כי הזימון לדיון נשלח לכתובתו של המבקש ובהיעדר הנמען נמסר למי שגר עימו בבית ונראה כי מלאו לו 18 שנה. על גבי האישור נרשם בשם המקבל "שירז" והיא אישרה קבלת דבר הדואר בחתימתה. מתגובת המשיבה עולה כי מדובר בביתו של המבקש, ולכן טענת המבקש כי על גבי אישור המסירה מופיע שם של אדם שאינו מכיר תמוהה. בנסיבות אלה, לא עלה בידי המבקש להפריך את חזקת המסירה. יצוין כי המבקש אף לא תמך בקשתו בתצהיר ערוך כדיון.

8. מעבר לכך, המבקש לא הציג טענות הגנה כלשהן ואף לא פירט כיצד הותרת פסק הדין על כנו תגרום לו עיוות דין. עוד יש לציין כי העונש שנגזר על המבקש אינו חורג ממתחם הענישה הנהוג לעבירה מסוג זה ובשים לב לעברו התעבורתי של המבקש.

9. לאור כל האמור לעיל הבקשה נדחית.

10. בשים לב לדחיית הבקשה, ההחלטה על עיכוב ביצוע פסק הדין מבוטלת.

11. המזכירות תעביר עותק החלטתי זו לצדדים.

ניתנה היום, כ"א טבת תשפ"א, 05 ינואר 2021, בהעדר הצדדים.